

Migrationsöverdomstolens dom den 30 november 2011 gällande trovärdighet av konvertering från islam till kristendom (sur place-prövning)

Frågan uppkom initialt i ett ärende om verkställighetshinder. En månad efter utvisningsbeslutet vunnit laga kraft återopade mannen att han redan under resan till Sverige började bli intresserad av kristendomen och att han nu konverterat därför var skyddsbehövande mot Afghanistan. Ny prövning beviljades av migrationsdomstol. Migrationsverket beslutade efter utredning att inte bevilja mannen uppehållstillstånd. Migrationsverkets beslut fastställdes av migrationsdomstol.

I Migrationsöverdomstolen genomfördes muntlig förhandling med vittnesförhör av två personer från den församling där mannen är medlem. Dopintyg, intyg från två pastorer och från ordförande i församlingen har getts in. Av intygen framgår att mannen regelbundet besöker kyrkan och får bibelundervisning.

Migrationsöverdomstolen prövar skyddsskäl enligt 4 kap 1 – 2a § utlänningslagen och beaktar artikel 5.2 i Skyddsgrundsdirektivet.

Migrationsöverdomstolen konstaterar initialt att det föreligger en generell risk för förföljelse och för omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av konvertiter i Afghanistan. Under förutsättning att mannen kan göra sannolikt att hans konversion är genuin är han alltså berättigad till uppehållstillstånd.

Migrationsöverdomstolen inleder trovärdighetsbedömningen med att konstatera att när konversionen återopats kort efter utvisningsbeslutet vunnit laga kraft och när själva dopceremonin genomförts några dagar efter Migrationsverkets beslut att inte bevilja ny prövning bör särskild uppmärksamhet riktas mot trovärdigheten i uppgifterna.

Migrationsöverdomstolen finner inte skäl att ifrågasätta varken den skriftliga eller muntliga bevisningen och anser att denna ger ett visst stöd för

mannens talan, men anger att allmänna uttalanden om att en viss person är kristen inte kan tillmätas något avgörande bevisvärde – en bedömning av trovärdigheten i den angivna berättelsen måste därför göras.

Migrationsöverdomstolen konstaterar därefter att övergå från en religion till en annan får anses vara en stor förändring i varje människas liv och ännu mer ingripande för en afghan med anledning av att konversion är förbjudet i Afghanistan. Det är därför ägnat att förvåna att mannen inte tidigare nämnt sitt intresse för den kristna religionen eller besökt kyrkan.

Domstolen prövar därefter om mannen haft någon giltig ursäkt att inte nämna sitt intresse för kristendomen tidigare och finner att någon sådan inte förelegat.

När det gäller mannens förklaring till varför han bytt religion finner Migrationsöverdomstolen denna vag och allmänt hållen. Detta bedöms anmärkningsvärt eftersom en genuin konversion måste antas vara ett ytterst viktigt ställningstagande i en persons liv. Trots bibelundervisning har mannen inte kunnat redogöra för någon berättelse ur bibeln och inte heller för någon central kristen högtid.

Migrationsöverdomstolen finner vid en samlad bedömning att mannen inte gjort sannolikt att konversionen har sin grund i en genuin övertygelse. Han har därför inte gjort sannolikt att han vid återkomst till Afghanistan avser att leva som konvertit och därmed riskera att ådra sig intresse från de afghanska myndigheterna eller enskilda personer. Det har inte heller framförts någon konkret omständighet som gör det sannolikt att det är känt i Afghanistan att han döpts eller deltagit i församlingens aktiviteter. Med anledning därav föreligger heller ingen sannolikhet för att han på grund av en tillskriven kristen övertygelse skulle löpa någon risk vid ett återvändande. Mannen bedömdes inte vara flykting eller alternativt skyddsbehövande och överklagandet avslogs.